

ВЛИЯНИЕ ИНТЕРВАЛА МЕЖДУ ОСЕМЕНЕНИЯМИ НА ВОСПРОИЗВОДИТЕЛЬНУЮ СПОСОБНОСТЬ КОРОВ И ТЕЛОК

Бугров А. Д., Шахова Ю. Ю., Институт животноводства НААН
Кришталь Е. Н., НДП ДГ «Агроэкология»

В статье изложено, что воспроизводительная способность коров зависит от количества осеменений и интервалами между ними, 30 % коров и телок случного возраста имеют повторные осеменения, интервал между ними колеблется от 42,6 до 117,8 суток; у телок 60,8 суток, а недополучено телят, соответственно, 7,35 - 26,14 и 9,30 голов на 100 самок; уровня выбраковки стада – 27,6, 30,4, 29,9 % и длительностью восстановления цикличности после отела – 79,5; 73,2, 77,9 суток.

Ключевые слова: коровы, телки случного возраста, интервал между осеменениями.

INTERVAL EFFECT BETWEEN INSEMINATIONS ON REPRODUCTIVE ABILITY OF COWS AND HEIFERS

A. Bugrov, Y. Shakhov, Institute of Animal NAAS
E. Krishtal, DP DG "Agroecology"

The article stated that the reproductive ability of cows depends on the number of inseminations and the intervals between them, 30 % of cows and heifers of breeding age have re-insemination interval between them ranging from 42.6 to 117.8 days; 60.8 days in heifers and calves deficiency, respectively, 7.35 - 9.30 and 26.14 heads for 100 females; culling the herd level - 27.6, 30.4, 29.9 % and the duration of cyclical recovery after calving - 79.5; 73.2, 77.9 days.

Keywords: cows, heifers breeding age, the interval between insemination.

УДК 636. 92. 084

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ГОЛОЗЕРНОГО ВІВСА В ГОДІВЛІ КРОЛІВ

Вакуленко І. С., д. с.-г. н., Данець Л. М., м. н. с.
Інститут тваринництва НААН,
Данилова Т. М., к. с.-г. н.

Харківська державна зооветеринарна академія

У проведеній роботі вивчалась продуктивна дія голозерного вівса (вівса без плівки) на інтенсивність процесу сукрольності і лактації самиць та росту і збереженості молодняку. Визначені обсяги поїдання голозерного вівса: сукрільними 130–150 грам, лактуючими самицями 250–300 грам та молодняком у віці 46–90 діб 120–130 грам. Встановлено, що згодовування голозерного вівса позитивно впливає на вагітність і збереженість живої маси самиць на 5 %, підвищення молочності кролематок на 40–48 %, інтенсивність росту молодняку в різні вікові періоди на 3,7–38,7 % і резистентності за увесь період вирощування на 17 %.

Ключові слова: голозерний овес, сукрільні самиці, лактуючі самиці, молодняк після відлучення, вихід молодняку на самку, інтенсивність росту, резистентність молодняку, абсолютний приріст, середньодобовий приріст.

Лише при повноцінній та інтенсивній годівлі в повній мірі можна реалізувати переваги скоростиглих тварин, вести ефективну селекцію та створювати високопродуктивні стада [1, 2].

Останнім часом значна увага приділяється підвищенню резистентності організму кролів до несприятливих екологічних чинників та інфекційних захворювань. При цьому в організації біологічно повноцінної годівлі кролів однієї з основних проблем є пошук додаткових високобілкових та вітамінно-мінеральних нетрадиційних кормових джерел, розробки рецептури й організація виробництва преміксів, балансуєчих домішок, які дають змогу забезпечити підвищення засвоєння поживних речовин у розроблених і запропонованих раціонах. Дана ситуація спричинила створення нового напрямку у годівлі кролів [3].

Одним із резервів підвищення продуктивних ознак кролів є використання в годівлі нетрадиційних кормових компонентів (хелатів, вівса та шротів без плівки, пір'яної муки та інших).

Використання цих кормових компонентів із мінімальним вмістом клітковини та високим вмістом незамінних амінокислот відкриває можливість для розробки стартерних рецептів комбикормів для раннього відлучення молодняку та білково-вітамінних добавок, що стверджує актуальність поставленої на вивчення проблеми.

Матеріали та методи досліджень. Науково-дослідна робота виконувалась в умовах ДП ДГ "Кутузівка" Харківського району Харківської області.

Із метою вивчення продуктивної дії вівса без плівки на господарсько-корисні ознаки сукрільних, лактуючих самиць та молодняку кролів у період підсису та після відлучення породи сірий велетень була розроблена схема (табл. 1). Відповідно до якої сформовано дослідні групи за принципом груп-аналогів з урахуванням: породи, віку, статі, фізіологічного стану та живої маси. Згідно з розробленою схемою в дослідні групи відбирали: сукрільні і лактуючі самиці по 5 голів у кожній групі, молодняк по 10 голів.

Таблиця 1

Схема дослідів з вивчення продуктивної дії вівса без плівки на інтенсивність росту молодняку та відтворні здатності сукрільних та лактуючих самиць

Група	Поголів'я		Період досліджень, днів		Спосіб згодовування препарату	Особливості годівлі	Вік кроленят при відлученні, діб
	молодняк	самиці, сукрільні лактуючі	молодняк після відлучення	сукрільні і лактуючі самиці			
I (контрольна)	10-15	5-7	30-45	30-45	не згодовувати	ОР (сіно і овес з плівкою)	45
II (дослідна)	10-15	5-7	30-45	30-45	раз на добу	Сіно+овес без плівки	45

Результати досліджень. На першому етапі досліджень були визначені добові норми згодовування кормового компоненту – вівса без плівки для різних ви-

робничих груп кролів. Норми згодовування вівса визначались за рівнем поїдання та залишків, що знімалися кожного дня перед наступною роздачою корму.

Визначено, що для сукрільних самиць добова норма становила—130–150 гр, лактуючих самиць – 250–300 гр, молодняку після відлучення у віці 46-90 діб—120–130 гр.

Застосування голозерного вівса в годівлі сукрільних самиць сприяло не лише збереженню живої маси в усі періоди сукрільності, а й підвищенню живої маси на 6,4 %, зменшення періоду вагітності на 1,9 % та збільшенню виходу кроленят при окролі на 12,2 % (табл. 2).

Таблиця 2

Жива маса кролематок у різні періоди сукрільності при згодовуванні голозерного вівса

Показники	Контрольна група			Дослідна група			+ або - проти контролю	
	M±m	Cv	δ	M±m	Cv	δ	%	P
Жива маса при постановці на дослідження, г	3326±70,1	4,7	157,0	3398±222,7	14,7	498,0	+2,2	P<0,90
Жива маса при окролі, г	3370±174,0	11,6	391,0	3650±198,5	12,2	443,8	+8,3	P<0,90
Тривалість вагітності, діб	31,4±0,51	3,63	1,14	30,8±0,37	2,72	0,84	-1,9	P>0,999
Вихід кроленят при окролі	6,20±0,5	21,03	1,30	7,40±0,60	1,34	18,13	+12,2	P<0,90

Згодовування голозерного вівса також сприяло кращій молочності самиць. Так у 20–денному віці молочність кролематок у дослідній групі становила 2102,0±206,8, що перевершувало даний показник самиць контрольної групи на 598 г, або на 40 % (табл. 3).

Таблиця 3

Молочність кролематок у різні періоди лактації при згодовуванні голозерного вівса, грам

Вік, діб	Контрольна група			Дослідна група			+ або – проти контролю		
	n	Біометричні показники		n	Біометричні показники		грам	%	вірогідність
		M±m	Cv		M±m	Cv			
20	5	1504,0±255,8	38,0	5	2102,0±206,8	22,0	598	40	P<0,90
30	5	2166,0±323,5	33,4	5	3200,0±309,4	21,0	1034	48	P<0,95

Перевага молочності самиць у 30 днів лактації дослідної групи над контрольною зростає до 1034 г або на 48 %. Вірогідність переваги становила P<0,95.

Більш висока молочність кролематок дослідної групи забезпечила кращий ріст і розвиток кроленят як в період підсису, так і при їх відлученні та вирощуванні до 90-денного віку (табл. 4). Особливо це відзначалося у 20- та 30-денному віці кроленят. Середня жива маса кроленят дослідної групи перевершувала кроленят контрольної групи на 92,2 грамів або на 38,7 %, в 30-денному віці кроленята дослідної групи мали перевагу над контрольною за живою масою на 102 грами або на 23,5 %. У період росту кроленят з 35 до 45 доби суттєвої різниці в живій масі між дослідною та контрольною групами не встановлено.

Таблиця 4

Середня жива маса кроленят у різні вікові періоди при згодовуванні голозерного вівса

Група	n	Біометричні показники			+ або – проти контролю		Вірогідність
		M±m		Cv	грам	%	
20 діб							
I контрольна	5	238,4±13,8	30,9	13,0	-	-	
II дослідна	5	330,6±14,1	31,6	9,6	+92,2	38,7	P<0,90
30 діб							
I контрольна	5	434,4±37,1	83,0	19,1			
II дослідна	5	536,4±51,6	115,4	21,5	+102,0	23,5	P<0,90
35 діб							
I контрольна	28	549,1±25,3	121,5	22,1			
II дослідна	28	534,6±16,6	88,0	16,5	-14,5	0,03	P<0,90
45 діб							
I контрольна	23	704,8±37,0	177,3	25,2			
II дослідна	23	719,7±39,0	187,0	26,0	+14,9	0,02	P<0,90
60 діб							
I контрольна	16	905,6±66,8	267,3	29,5			
II дослідна	23	980,4±31,4	150,5	15,4	+74,8	8,3	P<0,90
90 діб							
I контрольна	12	2109,2±42,1	145,7	6,9			
II дослідна	12	2185,8±51,9	179,7	8,2	+76,6	3,7	P<0,90
У середньо-му за період з 20 до 90 доби						+ 9 %	

Проте, після відлучення кроленят у 45-денному віці і переведенні їх на загальний тип годівлі з самицями (їх матерями) спостерігається знову перевага в живій масі кроленят дослідної групи.

За період з 45- до 60-денного віку кроленята дослідної групи мали більшу живу масу ніж кроленята контрольної групи на 75 грамів або на 8,3 %. У період росту з 60 до 90 діб дослідні кроленята за енергією росту перевершували контрольних на 76,6 грамів або на 3,7 %.

Слід зазначити, що згодовування голозерного вівса забезпечувало більш високу енергію росту кроленят, ніж при згодовуванні вівса з півкою в усі періоди

росту і ця різниця в середньому за увесь період (з 20 до 90 діб) становила 9 % зі значною тенденцією до вірогідності ($P \leq 0,90$).

Позитивний вплив при згодовуванні голозерного вівса спостерігався не лише на молочності самиць, рості і розвитку кроленят, але також і на їх збереженості (табл. 5).

Таблиця 5

Збереженість молодняку в різні вікові періоди при згодовуванні голозерного вівса

Вік кроленят, діб	Контрольна група		Дослідна група		+ або – проти контролю	
	на початок періоду	на кінець періоду	на початок періоду	на кінець періоду	голів	%
20-30	30	26	30	30	4	11,5
30-35	26	23	30	28	5	12,2
35-45	23	23	23	23	0	0
45-60	23	21	23	28	7	14,4
60-90	16	12	23	17	5	41,7
у середньому за період з 20 до 90 доби збереженість кроленят, %	–	40	–	57	+5	+17

Найбільша перевага за показником збереженості дослідних кроленят спостерігалася у 20–30-денному віці на 11,5–12,2 % та у віці з 45–60 діб.

Це обумовлено більш високою молочністю самиць дослідної групи.

За період росту з 20– до 90–денного віку збереженість кроленят становила у контрольній групі 40 %, а у дослідній 57 %. Тобто збереженість кроленят яким згодовували голозерний овес була вищою на 17 %.

Про значно вищу поживну якість голозерного вівса також стверджують значно менші втрати корму. Наприклад в дослідній групі випадків вигрібання корму з годівниць майже не було, в контрольній групі, де згодовували овес з плівкою, випадки вигрібання корму простежувалися в усіх клітках.

Висновки:

1. Голозерний овес перевершує звичайний овес зі плівкою за вмістом сирого протеїну на 60 %, а клітковини менше в 5 разів, що забезпечує: краще засвоєння та витрати корму та вище на 5 % збереження живої маси самицями у період сукрільності, підвищення молочності до 20 діб лактації кролематок на 40 %, а до 30 діб на 48 %, підвищення енергії росту молодняку за період з 20 до 90 діб на 9 %, вихід кроленят при окролі на 18 % та збереженість до 3–місячного віку на 17 %.

2. Голозерний овес, як унікальний кормовий компонент, може бути успішно використаний в присадибних господарствах, як монокорм, а також для виготовлення стартерних комбикормів для раннього відлучення кроленят та малокомпонентних комбикормів для промислових кролівничих підприємств, що може значно здешевити вартість кормів, частка яких в собівартості продукції сягає 60-70 %.

Бібліографічний список

1. Вакуленко І. С. Кролиководство: Монографія.– Х.: ІЖ УААН, 2008.– 280 с.
2. Інструкція з бонітування кролів. – К.: П. П. "Бланк-Сервіс" 2003. – 87 с.
3. Ефективність вирощування кролів і використання кормових ресурсів / І. С. Вакуленко, В. С. Ліннік, Т. М. Очковська – Збірник наукових праць Луганського НАУ.– Луганськ : Видавництво „Елтон-2”, 2009. – № 51.–125 с. (Серія сільськогосподарські науки).

ЭФФЕКТИВНОСТЬ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ГОЛОЗЁРНОГО ОВСА В КОРМЛЕНИИ КРОЛЕЙ

Вакуленко И. С., Данец Л. Н., Институт животноводства НААН

Данилова Т. Н., Харьковская государственная зооветеринарная академия

В проведенной работе изучалось продуктивное действие голозерного овса (овса без пленки) на интенсивность процесса сукрольности и лактации самок, на рост и сохранность молодняка. Определены объемы поедания голозерного овса сукрольными 130–150 грамм и лактирующими самками 250–300 грамм, и молодняком в возрасте 46–90 суток 120–130 грамм. Определено, что скармливание голозерного овса положительно сказывается на прохождении сукрольности и сохранение живой массы самок на 5 %, повышение молочности кролематок на 40–48 %, интенсивность роста молодняка в разные возрастные периоды на 3,7–38,7 % и резистентность за весь период выращивания на 17 %.

Ключевые слова: голозерный овес, сукрольные самки, лактирующие самки, молодняк после отъема, выход молодняка на самку, интенсивность роста, резистентность молодняка, абсолютный прирост, среднесуточный прирост.

EFFICIENCY OF GOLOZERNOE OATS USAGE IN FEEDING RABBITS

I. Vakulenko, L. Danets, Institute of Animal Science NAAS

T. Danilova, Kharkiv State veterinarian Academy

The work studied a productive action of naked oats (oats without the film) on the intensity of pregnant process and lactating of females, growth and safety of the young. The amount of naked oats eating was determined: pregnant 130-150 grams and 250-300 grams for lactating females and youngsters aged 46-90 days - 120-130 grams. It was determined that the feeding of naked oats has a positive effect on the passage of pregnant and preservation of live weight of females up to 5 %, increase in female rabbit milk at 40-48 %, the growth rate of young animals in different age periods on 3,7-38,7 % and resistance for the entire growing period to 17 %.

Keywords: of naked oats, pregnant females, lactating females, young animals after weaning, the output of young per female, growth rate, resistance of young growth, the absolute increase, average daily gain.